

Nr. 1/17.12

LICEUL GRECO-CATOLIC

IULIU MANIU

CLASA A VII-A B

CLIFE ÎMPREUNĂ

Revistă online

Iarna la școală

Am făcut noi bilețele
Iar pe rând noi le-am extras.
Am glumit și ne-am distrat
Mai apoi cadouri ne-am dat.

A-nceput să ning- afară,
Vântul și el bătea duios.
Am ieșit cu toții iară
Împreună urlam voios.

Cu fețele împietrite,
Și cu nasul înroșit.
Am urcat rapid în clase,
Și ușor ne-am încălzit.

La București noi am plecat.
La târgul de Crăciun am cântat,
Oamenii ne-au lăudat.
La Cantus Mundi am participat.

După târgul culinar,
Sus în clasă am fugit.
Dintr-o dată ne-am uimit,
Moș Nicolae și la noi a venit.

Vinerea la Biserică când mergeam,
Împreună, colinde cântam.
Slujba noi o ascultam,
Iar apoi ne spovedeam.

de SINTIA NECHITA și ANIA DUMA

Interviul lunii

În acest număr al revistei, luând în considerare că este primul, am decis, alături de colegii de echipă, să îl interviuăm pe domnul diriginte, **domnul profesor Mic- David Marius**.

Am început interviul cu una dintre cele mai importante întrebări:

„Cum afectează pandemia colectivul clasei?”

Acesta, fără să stea pe gânduri a răspuns:

„Ne distanțeză emoțional, rupând legăturile formate în primii doi ani, lipsindu-ne de empatie față de restul colegilor”.

Următoarea întrebare avea deja un răspuns, dar eram curioasă de părerea dumnealui:

„Personal considerați că este nevoie de timp în aer liber?

Mai ales în această perioadă?”

Vă sugerez o plimbare în aer liber, înainte de începerea orelor online, ca în momentul începerii cursurilor, elevii să fie atenți 100% la ce predă cadrul didactic”.

„Care este părerea dumneavoastră despre cum se adaptează elevii la această situație?”

Dezamăgit, a răspuns: „Elevii nu se adaptează nicicum, dar nu pentru că nu ar putea, ci nu își doresc. Deoarece e mult mai ușor să spunem că e greu, decât să punem mâna să muncim mai mult”.

Deși mă aflu printre acei elevi sunt de acord cu domnul diriginte.

A patra întrebare: „Considerați că profesorii pun presiune pe elevi?”

„Nu știu cum procedeză ceilalți profesori. ”

„Colectivul clasei este unul unit sau este loc de mai bine?”

„Ați fost un colectiv unit, dar acum nu mai sunteți și nu e neaparat vina pandemiei, deși aceasta a contribuit la răcirea clasei, vina este a noastră.”

Cea mai importantă întrebare: „Credeți că este nevoie de consilierea elevilor de către un psiholog în această perioadă?”

„Ajutorul unui psiholog ar trebui să fie prezent în viața unui copil, mai ales în perioade grele ca aceasta.”

Iar ultima întrebare: „Cât estimați că vor continua aceste măsuri?”

Dirigintele, fiind un om direct și sincer cu noi, a răspuns: „Dacă e să fie optimist, ne vom întoarce la școală până la începerea celui de-al doilea semestru, iar dacă suntem realiști trebuie să privim lucrurile în complexitatea lor, deci în cel mai rău caz, vom continua online până după vacanța de Paște.”

Bodea Alexandra, clasa a VII-a

Descântec pentru lună

de Scott O'Dell

-Recenzie de carte-

Scott O'Dell a fost un autor american. A scris 33 de romane pentru tineri și adulți. Pentru contribuția sa ca scriitor pentru copii, a primit în anul 1961 medalia Newbery, în 1972 premiul internațional Hans Christian Andersen. În anul 1976 primește Medalionul Universității din Mississippi de Sud, iar în 1978 medalia Regina a Asociației Bibliotecilor Catolice.

Una dintre cele mai populare cărți scrise pentru copii de Scott O'Dell este *Insula delfinilor albaștri*.

Descântec pentru lună este o carte istorică, aceasta a fost prima dată publicată în anul 1970. Această carte este destul de asemănătoare cu celelalte cărți scrise de Scott O'Dell, acesta scriind în general cărți istorice despre California și Mexic. *Descântec pentru lună* nu face parte dintr-o serie, nici nu continuă altă istorisire, ea este singura carte despre indienii Navaho scrisă de el. Succesul este asigurat de ușurința cu care se citește și de abordarea interesantă a istoriei indienilor.

Față de cărțile de același gen, când începi să citești, acțiunea te pune în priză și rămâi uimit de curajul cu care ne relatează protagonistul acțiunea cărții.

În carte este vorba despre Dimineață Însorită, o fată care este dintr-un trib de indieni Navaho. Protagonista, împreună cu prietena ei: Pasărea-care-aleargă, sunt răpite de negustorii spanioli de sclavi. Citind cartea aflați cum sunt salvate, de cine și cum sunt silite, împreună cu toate triburile de indieni, să se mute în Fortul Sumner.

Mie mi-a plăcut la această carte suspansul cu care a fost scrisă și accesibilitatea. Pe de altă parte, sfârșitul cărții este terminat prea brusc, lăsându-te să-ți pui o mulțime de întrebări despre soarta triburilor de indieni și despre viitorul Dimineții Însorite. Pe mine m-au atras în mod special tradițiile acestor triburi de indieni, care majoritatea au murit de variolă și de alte boli la Fortul Sumner.

Personajul care mi-a plăcut cel mai mult este Dimineața Însorită, deoarece este curajoasă și a luptat pentru viitorul ei vrând să scape de sub sclavia albilor și să fugă de la Fortul Sumner. În timp ce citeam am simțit spaimă, nerăbdare, dar totodată și curiozitate. În această carte acțiunea te ține în suspans, dar în unele părți ale cărții apare descrierea, ceea ce ar putea să îi plictisească pe unii cititori.

În concluzie, *Descântec pentru Lună* este o carte pentru copii plină de suspans, tragică, dar care îți arată viața indienilor. Deși este o carte pentru copii, o recomand pentru toate vârstele fiind originală prin tema abordată. Situația tragică a indienilor Navaho este prezentată dur și realist în carte. Chiar dacă eroina scapă din Fort, soarta semenilor săi este nemiloasă.

Carte citită și povestită de ANA BERDIE

Șapte motive pentru care iubim Crăciunul

Crăciunul este una dintre cele mai iubite sărbători în rândul românilor și al lumii. A venit anul acesta parcă mai repede decât îl așteptam. Știm cu toții că această perioadă are ceva special, ceva care ne face să tânjim după cele trei zile petrecute cu prietenii și familia. Oare de ce totuși îl îndrăgim atât de mult? Ne-am gândit la o listă cu șapte motive pentru care iubim Crăciunul.

1. Bucuria de a ne deschide cadoul și emoția din ochii celui care deschide darul oferit de tine

Nu putem trece peste acest fapt. Cadourile sunt cea mai frumoasă parte. În plus, e așa frumos să vezi că celor dragi le pasă de tine. Știm cu toții că, mai presus de toate, Crăciunul este despre și despre zâmbetul de pe chipul celui alt. E un sentiment așa de frumos când vezi că da, într-adevăr, „i-a plăcut cadoul”.

2. Pentru mirosul de cozonaci și prăjituri din Ajun

E o senzație minunată atunci când simți mirosul de prăjiturici și cozonaci care umple casa. Știm cu toții că pregătirea acestora e o tradiție în rândul românilor și e și mai frumos când toată familia participă la pregătirea lor.

3. Pentru luminițele care ne încântă privirea

Fie că e vorba despre luminile de pe străzi, din vitrinele magazinelor sau din casele oamenilor, luminițele au un farmec aparte. În plus, acestea parcă transmit un aer vesel, de sărbătoare.

4. Pentru povestea lui Moș Crăciun și dorul de copilărie

Legenda spune că, doar dacă ai fost cuminte, Moș Crăciun va ajunge și la tine. Povestea asta o știm cu toții și o vom transmite și noi generațiilor următoare. Nu vom uita niciodată momentele când îl așteptam cumiți la geam sperând să apară.

5. Colindul

Majoritatea oamenilor cred ca au fost cu colindul sau au primit colindători în Ajunul Crăciunului. Această tradiție minunată ne unește pe toți prin micii colindători care vestesc minunata veste chiar dacă zăpada înghite pământul.

6. Împodobirea bradului

Deja știm că în România unele tradiții chiar se respectă. Împodobirea bradului reprezintă una dintre ele, făcând din Crăciun o sărbătoare specială. Împodobirea bradului e una dintre cele mai frumoase tradiții!

7. Timpul prețios petrecut în familie

Fie că alegeți să stați acasă, lângă foc, așteptând colindătorii, sau să plecați la munte, Crăciunul înseamnă familie. Înseamnă timp petrecut împreună și voie bună.

Realizat: CRINA ȚÂMPU și TUDOR CRĂCIUN

De ce colindăm iarna

- Obiceiul colindelor este preluat de la romani care pentru aceștia colindul înseamnă "NAȘTEREA SOARELUI". Noi românii colindăm pentru a transmite nașterea lui Iisus. În România se merge cu colinda în ajun de Crăciun în seara de 24 decembrie sau în data de 25 dimineață. Noi colindăm de Crăciun deoarece se spune că și magii au cântat când s-au îndreptat spre Iisus. Colindul a fost un obicei foarte popular și vrem să fie așa și în zilele noastre. Mai de mult bătrânii serveau colindătorii cu cozonaci sau nuci și mere, acum lumea le dă colindătorilor bani sau dulciuri (cine mai primește în această perioadă colindătorii, puțini sunt oamenii care să primească colindatori. Tradițiile nu mai sunt respectate dacă veți primi colindători nu le dați bani ci dați-le colaci nuci pentru a fi respectate tradițiile.
- În anumite regiuni ale țării copii colindă în diferite moduri, de exemplu la noi în Ardeal cei mai mulți dintre ei colinda cu steaua, în Moldova se colindă cel mai des cu ursul sau cu buhaiul.
- Ar fi păcat să pierdem această tradiție așa că dragi români primiți colindătorii!

Naghi Mihai și Ciuciu Darius

Echipa de redacție:
Redactor șef Craciun Tudor
Redactori: Berdie Ana,
Bodea Alexandra
Ciuciu Darius
Duma Ania
Naghi Mihai
Țâmpu Crina
Cordonator prof. Haș Emilia

